

han tror vist absolut, at naar man faar lagt disse 10 Kroner paa Tønden af bajerstøl, saa vil det virke helbringende; men jeg siger, at det ærede Medlem her aldeles fejl paa Forholdet; hans Følelser løbe absolut af med ham i dette Tilfælde; jeg er overbevist om, at det ikke paa nogen Maade vil hjælpe i den Retning, som han siger; men jeg er fuldt overbevist om, at det kun vil medføre, at hvis der overhovedet er noget Sted her i Landet, hvor der ryddes for meget Støl, eller hvor Føls ere blevne forarme-ede derved, saa ville de kun blive yderligere forarmede, naar denne Skat paalægges. Nej, saa meget hellere gøre Skridtet fuldt ud og stille Forslag om, at dette ulykkelige Produkt skal ryddes ud af Verden. Det vilde jeg meget hellere stemme for; ja, jeg siger ikke, at jeg vil stemme derfor, ikke paa nogen Maade, men jeg vil meget hellere gaa med dertil, end for paa en frugtede Maade at gaa med til at trække Penge ud af Føls Lomme, og det er ubegribeligt, naar man vil afskaffe Sufferstøden, som man betragter som en Uretfærdighed, men da samtidig vil være med til at begaa en langt større Uretfærdighed. Sufferstøden hviler paa samtlige Individuer; den naar jo indtil 6 Millioner Kr.; men Skatten vil komme til at hvile paa enkelte Individuer, men skal desuagtet i Statskassen indbringe et lige saa stort eller maaste større Beløb, end den Told, som hviler paa samtlige Individuer. Hvis de Herrer ikke kunne forstaa, at det er en Uretfærdighed, saa kunne de ikke forstaa ret meget efter min Mening. Men jeg tror ogsaa nok, de forstaa det. Jeg vil derfor meget bede dem, som ere hengivne Venner af Forslaget, om dog endnu at underkaste det en alvorlig Overvejelse, før det gaar videre. De ville da sikkert erkende, at de have set forfærdigt paa dette Forhold. — Jeg skal endnu til Slut berøre et 3dje Motiv, som jeg har Grund til at antage ogsaa har bidraget sit til, at Lovforslaget er fremkommet. Det var sikkert det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen,) der i Gaar kom med nogle Bemærkninger i den Retning. Saa vidt jeg erindrer, udtalte han, at det sikkert ogsaa er fremkommet for at drive en Aile ind mellem Arbejderne og særlig for at fremme Landarbejderne for den Bevægelse, som gør sig gældende i Byerne. Jeg tror nok, det saa nogenlunde var den Tanke, der fremkom fra det ærede Medlem. Den er forøvrigt ikke ny, den er ogsaa fremkommen i Pressen. Da man først begyndte at tale om disse Lovforslags Fremkomst, fremkom den ogsaa i det Organ, som hovedsagelig repræsenterer den Retning, som har fremsat Lovforslaget, og der fremkom den

meget skarpt. Jeg veed saaledes, at den fremkom i en Artikel i en Bolemit med os, og der blev det udtalt, at det var godt; at naar disse Lovforslag bleve til Lov, efter at de vare vedtagne, saa havde vi ikke mere at bestille ude paa Landet, saa vilde Landarbejderne ikke mere have med os at bestille. Hvis de ærede Forslagsstillere have den Betragtning, er den efter min Mening noget naiv. De tro at kunne hjælpe Landarbejderne, fordi de ikke drikke Støl; men selv om de ikke drikke Støl, og man vil hjælpe dem med en Dres Penge om Dagen ved Afkastelsen af Sufferstøden, saa kunne de Herrer stole paa, at vi skulle nok komme alligevel, det kunne de Herrer være overbeviste om. Vi ville muligvis komme lidt mere, end vi vilde være komne, hvis dette Forslag ikke var kommet frem. Vi kunne godt komme ud og forklare dem, hvad vort Syn paa Sagen er om, hvad de ville vinde, og andre ville tabe ved disse Lovforslag, og vi skulle nok komme og spørge, hvorledes de have det efter disse Love, om de have forbedret deres økonomiske Stilling. Man behøver ikke at være bange derfor; thi vel trykker den indirekte Beskatning paa Landarbejderne i det hele taget, og det er givet, at det er uretfærdigt; dog det er ikke det, det kommer an paa, men det, som øbelægger Arbejdsstanden og Middelfstanden, det er den økonomiske Ordning, som absolut skaber fattigdommen; jeg skal indrømme, at den indirekte Beskatning er et middel til at trykke ned, men selv om man afskaffer alle de indirekte Skatter, kan man være overbevist om, at fattigdommen bliver, og at vore Principper ikke ville lade sig sjerne, selv om man afskaffer de indirekte Skatter. Vi staa ikke alene som Talsmænd for Byarbejderne, men ligesaa meget for Landarbejderne; der kan ikke være Tale om andet. Hvad enten vi saa denne Lov eller ikke, bliver vor Stilling for Landet ganske den samme som i Forvejen; men vi skulle nok bidrage til, at Forhandlingen om dette Lovforslag kommer frem ogsaa derude, og hvis Meningen med at forelægge det var at bruge det til Agitation imod os, vil jeg sige, at det var ikke noget ædelt Motiv. Jeg veed ikke, om det er saaledes, men et Lover jeg, og det er, at vi nok skulle tage fat paa et ihærdigt Arbejde for at forklare Landarbejderne, hvad de tjene ved det, og hvad andre tabe ved det, og jeg tror ikke, der skal være noget i Vejen for at staffe denne Sag forstaaet; thi saa længe Landarbejderne ere aflagte som nu og tjene som nu, er der ikke Tvivl om, at de ville være lette at faa i Tale. Kunde de Herrer staffe dem en bedre Stilling, saaledes at de derfor ikke vilde have